

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдиите Емилия Друмева, Владислав Славов, Благовест Пунев и Цанка Цанкова по противоконституционността на чл. 1 от Изборния кодекс в частта относно условията за избиране на “народни представители, президент и вицепрезидент на републиката”

Разпоредбите на чл. 1 от Изборния кодекс представляват стандартни начални текстове за всеки нормативен акт и определят предмета и обхвата на конкретния акт съобразно изискванията на Закона за нормативните актове и Указа за прилагането му. В досегашната практика на Конституционния съд оспорване на чл. 1 на закон относно предмета и обхвата на уредбата в него е рядкост. Едновременно с това такова оспорване има особено значение, защото поставя под въпрос уредбата на целия закон. В искането обаче мотиви за оспорването на чл. 1 липсват. Съдът е мотивирал произнесената от него частична противоконституционност на чл. 1 с факта, че условията за избиране на народни представители, президент и вицепрезидент на републиката са уредени в Конституцията; оттук се прави изводът, че присъствието на тези условия в предмета на кодекса представлява дописване на Конституцията и поради това е противоконституционно. Считаме, че този извод е неправилен – възпроизвеждането на конституционни текстове в закон сам? за себе си не е противоконституционно, стига законът недопустимо да не надхвърля буквата и духа на Конституцията. След като Конституционният съд все пак е допуснал оспорването на чл. 1, следваше да изясни смисъла на думите “условията за избиране на народни представители, президент и вицепрезидент на републиката” и да го сравни със смисъла, вложен в думата “условия”, присъстваща в редица текстове на Конституцията – чл. 97, ал. 1, т. 3; чл. 20, чл. 23; чл. 19, ал. 2 и 4; чл. 4, ал. 2; чл. 31, ал. 5; чл. 48, ал. 1 и 4; чл. 53, ал. 6; чл. 11, ал. 3; чл. 116, ал. 2; чл. 121, ал. 1 и чл. 137, което не е направено. Лексикалното значение на „условия” е многопластово и със широки очертания, в които се вместила богато и вариращо съдържание, в т.ч. и условия за избираемост. Това комплексно съдържание е в съответствие с чл. 3 от Допълнителния протокол към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, който гласи: “Високоговорящите страни се задължават да провеждат свободни избори през разумни периоди с тайно гласуване и при условия, осигуряващи свободното изразяване на мнението на народа при избирането на

законодателното тяло.” Изводът е, че уредбата на целия чл. 1 от Изборния кодекс, в т.ч. и на частта му за избиране на народни представители, президент и вицепрезидент на републиката не е противоконституционна, не е и в несъответствие с международни договори, по които Република България е страна.

**Съдии: Емилия Друмева, Владислав Славов, Благовест Пунев и Цанка
Цанкова**